

сърдечно и гораше дѣхомъ, какъ да напѣсти
всичко и да посѣдва Христѹ, въ пѣть тѣ-
сный и Прискървеный; за това сѣ молаше
непрѣстанно съ Псалмопѣвца: *Настави мя*
Господи на пѣть твой, и пойду во истинѣ твоей
(Пс. 85 ст. 11). Тѣй, прѣдаденъ на Бога,
Потегли за Ерѣсалимъ, въ то врѣмѣ, ко-
га-то сѣ свикваше четвъртъ вселенскый съ-
бор на Св. Отци въ Халкыдонъ, противъ
Діоскора и Евтихыа. Като заминѣваше прѣзъ
Антіохыя, пожела да види прѣпод. Симеона
Стѣпанника, отъ кого-то полѣчи много дѣ-
шеспасителны наставленія върхъ докродѣ-
тель-тѣ и, насърченъ отъ негово-то бла-
гословеніе, откакъ-то пріе свѣты-тѣ мѣ
молитвы, поиде на прѣдлежащія си пѣть,
и пристигнѣ до Св-го града Ерѣсалима,
на Ювеналіево-то Патріаршество. Тамъ като
обыде всички-тѣ Свѣты мѣста и поклони
сѣ на Свѣтѣжъ Свѣтыхъ, захвана да мисли
кой животъ да начене—въ ѹединеніе (са-
мичакъ), или да сѣ сдрѣжи при нѣкого по-
стника; нѣ защо-то още не бѣше приви-
кнѣлъ на самотѣжъ, разсѣди за по-добрѣ
да си намѣри нѣкого наставника при кого-